

Právo a judikatúra v praxi

7 | 2024

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. K spôsobu rozhodnutia o dovolaní, ak je napadnuté rozhodnutie, ktoré nerešpektuje právny názor dovolacieho súdu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/37/2022 zo dňa 29. 11. 2023
- 2. K posúdeniu okamihu doručenia podania súdu podľa prezenčnej pečiatky**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/176/2022 zo dňa 31. 8. 2023
- 3. K podstatným tvrdeniam, s ktorými sa musí vysporiadať odvolací súd**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4CdoPr/6/2023 zo dňa 28. 6. 2023
- 4. Žaloba na určenie vlastníckeho práva spočívajúca v rozdielnej kvalifikácii právneho dôvodu, na základe ktorého malo byť nadobudnuté a prekážka vecí rozhodnutej**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/114/2023 zo dňa 24. 1. 2024
- 5. K analogickému použitiu pravidiel o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ak viaceré osoby v súlade s právom užívajú jednu vec ako vlastníci**
Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/108/2021 zo dňa 30. 11. 2022
- 6. Možnosť vylúčenia rekonštrukcie nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoKR/6/2020 zo dňa 27. 8. 2020
- 7. Zamestnávateľ nemôže nenárokovateľné časti mzdy odnímať alebo krátiť podľa ľubovôle**
Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6CoPr/2/2023 zo dňa 28. 9. 2023
- 8. Súhlas s neobmedzenými stavebnými úpravami daný budúcemu kupujúcemu stavby, ktorý následne vytvorí úplne novú stavbu, a vlastníctvo k tejto stavbe**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 32Cob/73/2022 zo dňa 27. 9. 2023
- 9. K vplyvu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na výšku mesačnej splátky**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11CoCsp/13/2022 zo dňa 14. 6. 2023
- 10. K neuvedeniu právneho titulu, na základe ktorého vznikla zabezpečená pohľadávka, v záložnej zmluve**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co/27/2020 zo dňa 14. 7. 2021
- 11. K možnosti dieťaťa zmeniť vysokú školu, ak nechce stratiť nárok na výživné**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/71/2022 zo dňa 10. 1. 2023
- 12. To, že funkcionár súdu je blízkym príbuzným sudcu rozhodujúceho v 1. inštancii, nie je sám osebe dôvod pre vylúčenie senátu daného súdu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Nc/5/2023 zo dňa 13. 12. 2023
- 13. K povahe oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením odboru ako právneho úkonu, ktorého účinnosť možno pozastaviť podľa zákona o whistleblowingu**
Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9CoPr/7/2022 zo dňa 26. 8. 2022
- 14. K vyporiadaniu BSM úpadcu s maloletými deťmi tak, že všetky aktíva vrátane obydlija patriace do BSM pripadnú úpadcovi a jeho manželovi nie je priznaný vyrovnávací podiel**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/94/2019 zo dňa 28. 8. 2020
- 15. K možnosti advokáta účtovať odmenu za štúdium podkladov, odbornej literatúry a právnych predpisov bez nadväznosti na konkrétny výstup pre klienta**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Cob/130/2023 zo dňa 6. 12. 2023

1. K spôsobu rozhodnutia o dovolaní, ak je napadnuté rozhodnutie, ktoré nerešpektuje právny názor dovolacieho súdu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/37/2022 zo dňa 29. 11. 2023

Anotácia:

Dovolateľka v podanom dovolaní vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP, s tvrdením, že odvolací súd porušil princíp právnej istoty nerešpektovaním právneho názoru vysloveného dovolacím súdom v špecifikovanom uznesení, konkrétne nerešpektovaním pokynu, ktorý bolo pri akceptovaní právneho názoru dovolacieho súdu potrebné realizovať. Žalovaná zároveň namietala i porušenie jej práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktorému takto vytýka nepreskúmateľnosť.

Právna veta:

Pokiaľ dovolací súd zruší rozsudok odvolacieho súdu a odvolací súd v tejto veci vydá rovnaké rozhodnutie, po podanom dovolaní nemôže byť najvyšším súdom rozhodnuté inak, než že takto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bude opätovne zrušené, tentokrát však už nie z dôvodov vyložených v predchádzajúcom rozhodnutí, ale len z dôvodov čisto formálnych, a to pre nerešpektovanie právneho názoru dovolacieho súdu; viazanosť predchádzajúcim rozhodnutím sa prirodzene vzťahuje aj na samotný najvyšší súd, takže akémukoľvek novému meritórnemu prieskumu či prehodnoteniu veci bráni neopomenuteľná prekážka *res iudicata* aj pre dovolací súd.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo

Právny inštitút: Civilné konanie, Dovolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 230, § 449, § 455

2. K posúdeniu okamihu doručenia podania súdu podľa prezenčnej pečiatky

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/176/2022 zo dňa 31. 8. 2023

Anotácia:

Žalobcovia videli porušenie svojho práva na spravodlivý proces v odmietnutí ich včas podaného odvolania ako oneskoreného. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie z 18. októbra 2018 bol doručený splnomocnencovi žalobcov v piatok 19. októbra 2018. Lehota na podanie odvolania v trvaní 15 dní začala žalobcom plynúť 20. októbra 2018 a uplynula by 04. novembra 2018, ktorý pripadol na deň pracovného pokoja (nedeľa), preto žalobcovia mohli odvolanie podať ešte v pondelok 05. novembra 2018 (§ 121 ods. 4 CSP). Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcov bolo doručené e-mailom bez autorizácie súdu prvej inštancie 06. novembra 2018.

Právna veta:

Odvolací súd vychádzal pri posudzovaní okamihu doručenia odvolania žalobcov emailom z údajov o dni doručenia obšiahnutého v prezenčnej pečiatke súdu prvej inštancie bez skúmania, či k jeho skutočnému doručeniu súdu prvej inštancie nedošlo už skôr vzhľadom na to, že časové obdobie medzi odoslaním emailu dňa 05. novembra 2018 o 18.20 hod. a jeho súdom prvej inštancie vyznačeným doručením dňa 06. novembra 2018 o 7 hod. nespadá do pracovnej doby okresného súdu. Záver odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania žalobcov podaného emailom ako oneskoreného je preto bez náležitého zisťovania skutočnej doby jeho doručenia súdu prvej inštancie predčasný.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Doručovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 121 ods. 5

3. K podstatným tvrdeniam, s ktorými sa musí vysporiadať odvolací súd

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4CdoPr/6/2023 zo dňa 28. 6. 2023

Anotácia:

Dovolanie bolo podané s odôvodnením, že odvolací súd neprihliadol na dôkazy, z ktorých vyplýva, že štatutárny orgán prekročil svoje oprávnenie a zamestnanec o tom vedel (§ 10 ods. 2 Zákonníka práce); procesný neúspech žalovanej obchodnej spoločnosti zdôvodnil tým, že žalovaná nepreukázala, že žalobkyňa (ako zamestnankyňa) vedela alebo musela vedieť o prekročení oprávnenia štatutárneho orgánu konať.

Právna veta:

Bolo povinnosťou odvolacieho súdu vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní žalovanej (§ 387 ods. 3 CSP). Za podstatný je potrebné považovať taký argument, ktorý je relevantný, teda má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania (samostatne alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami) môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Opravné prostriedky, Odvolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 387

4. Žaloba na určenie vlastníckeho práva spočívajúca v rozdielnej kvalifikácii právneho dôvodu, na základe ktorého malo byť nadobudnuté a prekážka veci rozhodnutej

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/114/2023 zo dňa 24. 1. 2024

Anotácia:

V prejednávanej spore bola riešená otázka, či právoplatne skončené konanie vedené na okresnom súde tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre toto konanie. Žalobca tvrdil, že predmetom uvedeného konania vedeného na okresnom súde Nitra bolo po právnej stránke spracovanie cudzej veci na novú vec, pričom v posudzovanom novom konaní ide o skutkovo a právne iný dôvod podanej žaloby, keďže žalobca tu vystupuje ako stavebník a skutočný vlastník, ktorý postavil predmetné stavby na svoje náklady a so súhlasom žalovaného.

Právna veta:

- I. Dovolateľ v dovolaní fakticky nenamietal totožnosť strán sporu, predmetu konania či zhodnosť skutkových tvrdení. Podstata žalobcovej argumentácie v dovolaní spočívala v tvrdení, že v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/181/2009 sa žalobca domáhal priznania vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré mal nadobudnúť spracovaním cudzej veci a v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/22/2022 sa domáhal nadobudnutia vlastníckeho práva k nadstavbám vybudovaným na cudzích pozemkoch, čo dovolateľ videl ako skutkovo a právne odlišný žalobný dôvod. Rozdielnosť oboch žalôb spočívala v odlišnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva, teda v odlišnom právnom posúdení.
- II. Žalobca v žalobe nie je povinný skutkové tvrdenia právne kvalifikovať, to je vecou súdu (iura novit curia). Cieľ obidvoch žalôb bol totožný a žalobca by nimi v prípade pozitívneho rozhodnutia dosiahol totožné výsledky. Účelom vylúčenia prekážky res iudicata je, aby v konaní nedošlo k odopretiu spravodlivosti, ak sa zmenia okolnosti, ktoré v prvom konaní nebolo možné predvídať. Najvyšší súd dospel k záveru, že žalobca sa domáhal opätovného prejednávania a rozhodnutia vo veci, ktorá už bola v konaní právoplatne rozhodnutá a novým konaním sa snažil odstrániť nedostatky, pre ktoré bola predchádzajúca žaloba zamietnutá.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Civilné konanie, Prekážka rozhodnutej veci (rei iudicatae)

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 230

5. K analogickému použitiu pravidiel o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ak viaceré osoby v súlade s právom užívajú jednu vec ako vlastníci

Uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 5Co/108/2021 zo dňa 30. 11. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o prikázanie nehnuteľnosti do vlastníctva. Spor vznikol v podstate kvôli sérii administratívnych krokov, ktoré viedli k tomu, že keď žalobca odkúpil nehnuteľnosť od svojho právneho predchodcu, urobil tak s vedomím, že určitá časť budovy formálne označená ako samostatná stavba patrí do vlastníctva žalovaného. Budovu ako celok si ale žalobca s žalovaným nedokázali rozdeliť tak, aby sa vylúčilo spoločné užívanie jej určitej časti. Súd prvej inštancie na základe podanej žaloby určil, že vymedzená časť nehnuteľnosti je jednou nehnuteľnosťou a prikázal ju do vlastníctva žalobcovi za peňažnú náhradu.

Krajský súd Nitra ako odvolací súd však s prvoinštančným rozhodnutím nesúhlasil. Uviedol, že ak je určitá nehnuteľnosť užívaná viacerými vlastníckymi, ktorí ale nie sú jej podielovými spoluvlastníkmi (ale len akýmsi kvázispoluvlastníkmi), je potrebné takýto vzťah vyporiadať na základe analógie podľa pravidiel pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, pričom „kvázipodiel“ strán je potrebné zistiť na základe riadne vykonaného dokazovania.

Právna veta:

Pokiaľ závery súdu prvej inštancie o tom, že predmetné časti nehnuteľnosti – stavby predstavujú jednu nehnuteľnosť sú správne (čo z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo), potom bolo nutné nájsť zákonný spôsob, ktorým túto špecifickú situáciu na podklade žaloby žalobcu vyriešiť. Odvolací súd uvádza, že ak sa historicky predmetná stavba používala dvoma vlastníckymi (kvázi spoluvlastníkmi), s tým, že o „takomto“ vlastníckom vzťahu viedol informáciu štát v podobe (zapísaných) vlastníctiev oboch subjektov a zároveň „takýto“ vzťah k nehnuteľnosti mal svoj trvajúci obsah (trída vlastníckych práv), potom záver o aplikovateľnosti ustanovenia § 142 OZ bol spôsobilý pre vyriešenie uvedeného problému k stavbe. Zároveň ale vyporiadanie takéhoto kvázi spoluvlastníckeho vzťahu požaduje pri prikázaní celej stavby jednej zo strán sporu vyporiadanie s primeranou náhradou. Podiel (kvázi) spoluvlastníctva žalobcu a žalovaného je potrebné (zistením skutkového stavu) zistiť buď dohodou strán sporu v konaní (pozri § 150 ods. 2, § 151 ods. 1, resp. § 186 ods. 2 CSP), alebo znaleckým dokazovaním na návrh strany sporu, pokiaľ pre taký záver nepostačuje doposiaľ vykonané dokazovanie.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Vecné práva, Vlastníctvo, Podielové spoluvlastníctvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 120 ods. 1, § 142, 853 ods. 1

6. Možnosť vylúčenia rekonštrukcie nehnuteľnosti z konkurznej podstaty úpadcu

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoKR/6/2020 zo dňa 27. 8. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe vylučovacej žaloby, ktorú podali nájomcovia bytu vo vlastníctve úpadcu. V žalobe uviedli, že so súhlasom úpadcu ako vlastníka zrekonštruovali byt, ktorý užívajú z titulu nájmu. Súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že rekonštrukcia nie je samostatnou vecou, ktorú by bolo možné od bytu oddeliť a vydať žalobcom; ide o súčasť bytu a jej oddelenie by znamenalo znehodnotenie celého bytu. Žalobcovia v podanom odvolaní argumentovali, že povinnosť podať vylučovaciu žalobu im vyplynula práve z uznesenia súdu a pokázali tiež na odborné vyjadrenie obsahujúce odhad hodnoty realizovaných stavebných prác. Žalovaný k odvolaniu uviedol, že vykonanie rekonštrukcie nespôsobuje, že by sa žalobcovia stali vlastníkami bytu a vysvetlil, že aj poznámka o spornom zápise k predmetnému majetku zahrnutému do oddelenej podstaty bola pripísaná preto, lebo žalobcovia sa pôvodne domáhali na základe vykonanej rekonštrukcie vlastníctva k bytu.

Krajský súd Prešov rozhodnutie prvoinstančného súdu potvrdil s tým, že v prípade rekonštrukcie nehnuteľnosti sa nemožno domáhať jej vylúčenia z konkurznej podstaty úpadcu. V podobných prípadoch teda nájomcom zostáva len možnosť prihlásiť si do konkurzu pohľadávku, ktorej výška sa odvíja od zhodnotenia bytu.

Právna veta:

Rekonštrukcia v podstate znamená obnovenie alebo opravu objektu, to znamená, že sa vzťahuje na objekt a výsledok rekonštrukcie je pevne spojený s objektom, na ktorom sa vykonáva. Je nesporné, čo nespochybňujú ani žalobcovia, že byt, na ktorom s jeho súhlasom žalobcovia previedli rekonštrukciu, je vlastníctvom úpadcu. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že neexistuje právny dôvod, na základe ktorého by sa mohli žalobcovia s úspechom domáhať vylúčenia predmetnej rekonštrukcie bytu z konkurznej podstaty úpadcu, a je vylúčené aby bolo možné predmetnú rekonštrukciu bytu zrealizovanú zo strany žalobcov vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu. Rekonštrukcia ako taká ani nemohla byť zapísaná do podstaty úpadcu, ktorý je vlastníkom bytu. Rekonštrukcia bytu nie je samostatnou vecou, ktorú by bolo možné vydať a nemôže byť oddelená od bytu bez toho, aby sa tým byt neznehodnotil.

Právna oblasť: Konkurz a reštrukturalizácia, Občianske právo

Právny inštitút: Vylučovacia žaloba, Veci a práva, Súčasť veci

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 7/2005 Z. z. – § 78
40/1964 Zb. – § 120, § 667

7. Zamestnávateľ nemôže nenárokovateľné časti mzdy odnímať alebo krátiť podľa ľubovôle

Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6CoPr/2/2023 zo dňa 28. 9. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia podľa antidiskriminačného zákona. Žalobkyňa sa ho domáhala v rozdiel medzi jej skutočným príjmom a príjmom ostatných zamestnancov žalovaného pracujúcich na rovnakej pozícii ako žalobkyňa. V rámci konania sa riešila aj otázka vyplácania nenárokových zložiek mzdy spočívajúcich v prémiech a odmenách, a to aj v súvislosti s ich nevyplatením z dôvodu, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako diskriminačný.

Krajský súd Košice v odôvodnení svojho rozhodnutia upozornil, že hoci zamestnávateľ môže nenárokovateľné zložky mzdy odnímať alebo krátiť, nesmie tak robiť len podľa svojho voľného uváženia. Pre ich vyplácanie by mal mať nastavené jasné pravidlá tak, aby bol v prípade sporu so zamestnancom schopný zdôvodniť a tiež preukázať, prečo boli práve konkrétnemu zamestnancovi vyplatené nižšie odmeny či prémie v porovnaní s plnením, ktoré sa z tohto titulu dostalo iným porovnateľným zamestnancom zamestnávateľa. Z rozhodnutia súdu zároveň vyplýva, že krátenie či odňatie musí byť proporcionálne vo vzťahu k dôvodu tohto postupu a tiež vo vzťahu k významu práce dotknutého zamestnanca.

Právna veta:

- I. Zamestnávateľ nemôže vytvárať bez jasného odôvodnenia vychádzajúc z jasných, vopred stanovených kritérií, rozdiely v odmeňovaní zamestnancov na základe vyplácania prémie a odmien, preto dôkazné bremeno na preukázanie dôvodov, pre ktoré boli žalobkyni vyplácané prípadne nižšie odmeny a prémie zaťažovalo právo zamestnávateľa, ktorý tak bol povinný preukázať rozdiely vo výkonnosti jednotlivých zamestnancov ako aj konkrétne kritériá, na základe ktorých boli tieto odmeny a prémie vyplácané. Bez unesenia takéhoto dôkazného bremena najmä za situácie, že v konaní bol jednoznačne poukázaný diskriminačný prístup vo vzťahu k žalobkyni v mzdovej oblasti nemožno dospieť k záveru o oprávnenosti zamestnávateľa robiť takéto rozdiely v odmeňovaní a vyplácaní prémie a naopak uvedené je nevyhnutné zohľadniť (prihliadnuť na to) aj pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia.
- II. Zamestnávateľ môže odňať alebo krátiť zamestnancovi odmeny, osobný príplatok alebo prémie (na rozdiel od iných zamestnancov), ako nenárokovateľnú zložku mzdy, avšak musí svoj postup zdôvodniť (napr. konkrétnymi nedostatkami v práci), a to s prihliadnutím na význam práce tohto zamestnanca, konkrétne nedostatky a ich dôsledky.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Nároky z pracovného pomeru, Diskriminácia v zamestnaní

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 119 ods. 2, ods. 3, § 119a
365/2004 Z. z. – § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 9 ods. 2

8. Súhlas s neobmedzenými stavebnými úpravami daný budúcemu kupujúcemu stavby, ktorý následne vytvorí úplne novú stavbu, a vlastníctvo k tejto stavbe

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 32Cob/73/2022 zo dňa 27. 9. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní medzi stranami zmluvy o výpožičke, v ktorej žalovaný udelil žalobcovi súhlas na vykonanie stavebných úprav na nehnuteľnosti v podstate bez akýchkoľvek (technických či finančných) obmedzení. Žalobca po zistení zlého stavu nehnuteľnosti túto postupne demontoval a následne nanovo postavil. Nová stavba bola od pôvodnej natoľko odlišná, že bol zmenený aj jej účel využitia. Okrem zmluvy o výpožičke strany v ten istý deň uzavreli aj zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, na základe ktorej mal žalovaný žalobcovi v lehote 15 rokov od jej podpísania ním užívanú nehnuteľnosť predať. Súd prvej inštancie určil, že výlučným vlastníkom novo zhotovenej stavby je žalovaný. Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že dojednanie o neobmedzenej rekonštrukcii vypožičanej nehnuteľnosti nemožno vykladať tak, že by pripúšťalo aj úpravy, ktorými by došlo k spracovaniu stavby na novú vec. Žalobca bol podľa neho nedobromyseľným spracovateľom a preto sa ani nemohol stať vlastníkom novovytvorenej stavby.

Krajský súd Trnava so súdom prvej inštancie v zásade súhlasil v tom smere, že žalobca nemôže byť dobromyseľným spracovateľom, a to aj napriek dojednaniu o neobmedzených stavebných úpravach. Nedobromyseľnosť podľa neho vyplýva už z toho, že ako budúci kupujúci musel vedieť, že spracúvaná vec mu nepatrí. Nemohol teda nadobudnúť vlastníctvo priamo zo zákona v režime § 135b ods. 1 OZ. Odvolací súd ale upozornil, že nie je vylúčené, aby vec nadobudol na základe súdneho rozhodnutia.

Právna veta:

- I. Ak žalobca ako budúci kupujúci vykonával (so súhlasom vlastníka) po uzavretí zmluvy o budúcej kúpnej zmluve stavebné úpravy na nehnuteľnosti, ktorú mal následne kúpiť od vlastníka vlastnou kúpnu zmluvou, musel vedieť, že spracúva (hoc aj spôsobom, ktorý môže viesť k vytvoreniu novej veci) vec, ktorá mu nepatrí a že výsledky tohto spracovania nebudú (bez ďalšieho) jeho vlastníctvom; inak by neohlasoval zmluvou o budúcej zmluve svoj zámer vec, ktorú mu vlastník dovolil stavebne upraviť, len kúpiť a nepokúšal by sa následne tento zámer uskutočniť (kto je už vlastníkom nehnuteľnosti, nepotrebuje ju kupovať) kúpnu zmluvou. Z uvedeného vyplýva, že budúci kupujúci nemohol opísaným spôsobom (spracovaním cudzej veci) nadobudnúť vlastníctvo nehnuteľnosti ex lege v zmysle § 135b OZ.
- II. Ak navrátenie do predošlého stavu nie je možné (ak spracované veci nie sú fyzicky oddeliteľné) alebo účelné (v prípade oddelenia veci by došlo k ich poškodeniu alebo znehodnoteniu), súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu určí, kto je vlastníkom novovzniknutej veci. Neobstojí preto záver súdu prvej inštancie, že v takomto prípade sa zásadne nemôže stať vlastníkom veci nedobromyseľný spracovateľ z dôvodu, že by to bolo a priori neakceptovateľné. Podľa názoru odvolacieho súdu sa ním môže stať aj nedobromyseľný spracovateľ, avšak len konštitutívnym rozhodnutím súdu.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Vecné práva, Vlastníctvo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 135b, § 135c

9. K vplyvu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na výšku mesačnej splátky

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11CoCsp/13/2022 zo dňa 14. 6. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaplatenie dlhu zo spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na to, že poskytovateľ úveru nepreukázal, že by pred uzatvorením zmluvy s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať úver, považoval ho súd za bezúročný a bezpoplatkový a žalovaný spotrebiteľ bol súdom zaviazaný k plneniu len v rozsahu dlžnej úverovej istiny. Žalovaný na margo uvedeného namietal, že nastúpenie domnienky bezúročnosti a bezpoplatkovosti malo pri nezmenenom počte splátok a splatnosti úverového záväzku za následok aj zníženie mesačnej splátky o úroky a poplatky. Súd prvej inštancie ale skonštatoval, že domnienka bezúročnosti a bezpoplatkovosti spôsobí len to, že sa celá mesačná splátka použije na úhradu úverovej istiny.

S názorom súdu prvej inštancie súhlasil aj Krajský súd Košice. V zmysle ním vyjadreného stanoviska teda platí, že hoci sa celkové plnenie pre poskytovateľa úveru zníži, nemá to nijaký vplyv na výšku mesačnej splátky. V súvislosti s tým zároveň zdôraznil, že sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti nemôže mať vplyv na modifikáciu tých dojednaní zmluvy, ktorých sa priamo nedotýka.

Právna veta:

Nastúpenie domnienky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru samo o sebe nemá vplyv na výšku dohodnutej mesačnej splátky. Pre takéto usporiadanie pomerov niet právneho, ale ani logického či ekonomického dôvodu; naopak, požiadavka právnej istoty pri už tak významne narušenej rovnováhe súkromnoprávneho vzťahu, priam predurčuje, že tie zmluvné dojednania, ktoré domnienkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti nie sú priamo dotknuté, budú zachované v maximálnej miere.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Ochrana spotrebiteľa, Spotrebiteľské úvery

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 129/2010 Z. z. – § 7 ods. 1, § 11 ods. 2

10. K neuvedeniu právneho titulu, na základe ktorého vznikla zabezpečená pohľadávka, v záložnej zmluve

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co/27/2020 zo dňa 14. 7. 2021

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Jednou z námietok, ktorú žalobca vzniesol, bola aj námietka neplatnosti záložnej zmluvy z dôvodu neuvedenia právneho titulu, na základe ktorého vznikla pohľadávka zabezpečená záložným právom viaznucim na draženej veci. Súd prvej inštancie v uvedenom smere skonštatoval, že zabezpečená peňažná pohľadávka je dostatočne určitým spôsobom vymedzená vtedy, ak ju nemožno zameniť s inou pohľadávkou a zároveň je uvedená výška jej istiny.

S názorom súdu prvej inštancie súhlasil aj Krajský súd Prešov ako odvolací súd. V odôvodnení rozhodnutia v podstate len zopakoval stanovisko prvoinštančného súdu. Na margo rozhodnutia však treba dodať, že sa s najväčšou pravdepodobnosťou uplatní len vo vzťahu k vzniku záložného práva k už existujúcej pohľadávkou. Ohľadom zabezpečenia pohľadávky, ktorá má vzniknúť až v budúcnosti, možno nájsť napríklad v komentárovej literatúre stanovisko, v zmysle ktorého je potrebné v záložnej zmluve uviesť nielen titul vzniku pohľadávky, ale aj podobu, v akej má budúca pohľadávka vzniknúť (bližšie JUDr. Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 1. zväzok Všeobecná časť (§ 1 – § 122).

Právna veta:

- I. Záložná zmluva v zmysle predpokladov § 552 Občianskeho zákonníka musí obsahovať určenie predmetu záložného práva (záloh) a pohľadávky, ktorú zabezpečuje. Vec sa musí označiť tak, aby jej založenie bolo každému zjavné.
- II. Súd prvej inštancie správne zdôraznil, že neuvedenie právneho titulu, na základe ktorého vznikla pohľadávka, nie je bez ďalšieho dôvodom neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Zabezpečená pohľadávka je dostatočne vymedzená vtedy, ak je zistiteľná, o akú pohľadávkou ide, a ak ju nemožno zameniť s pohľadávkou inou.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Vecné práva, Záložné právo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 151b ods. 2, § 151c, § 552

11. K možnosti dieťaťa zmeniť vysokú školu, ak nechce stratiť nárok na výživné

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/71/2022 zo dňa 10. 1. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní ohľadom prečinu zanedbania povinnej výživy. Obžalovaný sa v ňom bránil, že jeho vyživovacia povinnosť k plnoletému dieťaťu zanikla v skoršom okamihu než pôvodne vyhodnotili orgány činné v trestnom konaní. Svoje stanovisko zdôvodnil tým, že dieťa študuje už na tretej vysokej škole v poradí. Krajský súd Trnava mu po zistení všetkých skutkových okolností napokon dal za pravdu.

V odôvodnení svojho rozhodnutia však súd vyslovil záver, že aj pokiaľ dieťa nedoštuduje hneď prvú vysokú školu, na ktorú nastúpi, nejde o dôvod pre zánik vyživovacej povinnosti, ak opäť začne študovať ďalšiu vysokú školu. Súd svoj názor zdôvodnil tým, že mladý človek ešte objektívne nemusí vedieť dobre posúdiť, aké budúce povolanie by ho naozaj napíňalo; pokiaľ teda po začiatku štúdia prvej vysokej školy zistí, že daný obor mu po uvedenej stránke nevyhovuje, je z hľadiska zachovania nároku na výživné tolerovateľná zmena tejto prvej vysokej školy na inú. K rozhodnutiu o zmene by ale malo dôjsť dostatočne včas (v danom prípade bolo prijaté po roku) a v druhom štúdiu by sa malo riadne a sústavne pokračovať. Súd však v danom prípade obžalovaného nepovažoval za vinného zo spáchania trestného činu, pretože jeho dieťa nedokončilo ani druhú vysokú školu v poradí a začalo študovať na tretej.

Právna veta:

Pokiaľ sa poškodená po skončení štúdia na strednej škole rozhodla pokračovať v štúdiu na vysokej škole, hoci aj iného zamerania, vyživovacia povinnosť obžalovaného voči poškodenej nemohla zaniknúť. Poškodená po skončení štúdia na strednej škole nastúpila na vysokoškolské štúdium v septembri 2016, pričom mala záujem o štúdium práva na súkromnej Paneurópskej vysokej škole, avšak pre nákladné štúdium nakoniec nastúpila na Slovenskú poľnohospodársku univerzitu v Nitre, kde študovala odbor environmentálne manažérstvo. Ani uvedené rozhodnutie poškodenej nemalo vplyv na trvanie vyživovacej povinnosti obžalovaného voči poškodenej. Poškodenú predmetné štúdium nenaplnovalo a tak štúdium po roku zanechala a v roku 2017 začala študovať na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave, odbor masmediálne štúdiá. Ani táto skutočnosť podľa názoru krajského súdu nemala vplyv na trvanie vyživovacej povinnosti obžalovaného voči poškodenej. Nie je totiž ničím výnimočným, že mladí ľudia ešte nemajú úplne jasno v otázke ich ďalšieho pracovného uplatnenia, preto ani prípadný prvý, z ich pohľadu nesprávny výber vysokej školy im nemôže byť na ťarchu, pokiaľ taký „nesprávny“ výber identifikujú včas a rozhodnú sa pre štúdium na inej vysokej škole. Krajský súd však zároveň dodáva, že takýto záver má opodstatnenie len v prípade, pokiaľ by dieťa po zmene vysokej školy (resp. po zmene študijného odboru hoci aj na tej istej vysokej škole či univerzite) v novozvolenom štúdiu riadne a sústavne pokračovalo.

Právna oblasť: Rodinné právo, Trestné právo

Právny inštitút: Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom, Zanedbanie povinnej výživy

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 36/2005 Z. z. – § 62 ods. 1
300/2005 Z. z. – § 207

12. To, že funkcionár súdu je blízkym príbuzným sudcu rozhodujúceho v 1. inštancii, nie je sám osebe dôvod pre vylúčenie senátu daného súdu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Nc/5/2023 zo dňa 13. 12. 2023

Anotácia:

V prejednávanej spore žalobkyňa uplatnila námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Prešove z dôvodu, že otec zákonného sudcu, ktorý rozhodol na prvom stupni, je J. príslušného odvolacieho súdu v Prešove. Žalobkyňa mala za to, že vzhľadom na pozíciu otca zákonného sudcu na odvolacom súde a ich blízky vzťah možno mať pochybnosti o zaujatosti ktoréhokoľvek senátu Krajského súdu v Prešove v odvolacom konaní o odvolaní žalobkyne.

Právna veta:

Samotná skutočnosť, že súčasný podpredseda Krajského súdu v Prešove je otcom sudcu, ktorý konal a rozhodoval v spore na súde prvej inštancie, nemôže byť dôvodom pre vylúčenie senátu 3Co Krajského súdu v Prešove z prejednávania a rozhodovania veci, pretože sama osebe ešte nesvedčí o existencii vzťahu relevantného z hľadiska § 49 ods. 1 CSP.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Civilné konanie, Vylúčenie sudcu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 49

13. K povahe oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením odboru ako právneho úkonu, ktorého účinnosť možno pozastaviť podľa zákona o whistleblowingu

Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9CoPr/7/2022 zo dňa 26. 8. 2022

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým mala byť pozastavená účinnosť oznámenia o zániku dočasného poverenia vedením príslušného odboru prevádzky zamestnávateľa podľa zákona o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti. Spor vznikol medzi zamestnancom a zamestnávateľom, ktorí po uzatvorení pracovnej zmluvy dojednali ešte jej dodatok, podľa ktorého mal zamestnanec vykonávať pozíciu vedúceho odboru, a to až do dňa nástupu niektorého iného zamestnanca na uvedenú pozíciu alebo do dňa zrušenia predmetného pracovného miesta s tým, že zamestnávateľ písomne oznámi zamestnancovi dátum, kedy jedna z vymenovaných skutočností nastane. Súd 1. inštancie návrhu nevyhovel s odôvodnením, že samotné oznámenie zániku dočasného poverenia nemožno považovať za právny úkon, ktorého účinnosť je možné pozastaviť, pretože ním nedochádza k vzniku, zmene či zániku práv a povinností; je len dôsledkom iného právneho úkonu zamestnávateľa (v danom prípade dohody uzatvorenej s iným zamestnancom, ktorý mal vykonávať pozíciu vedúceho odboru).

Krajský súd Bratislava ako odvolací súd však s názorom súdu 1. inštancie nesúhlasil; uviedol, že oznámenie je potrebné v posudzovanom prípade vnímať ako právny úkon, pretože až jeho doručením strácajú platnosť a účinnosť aj ustanovenia dodatku pracovnej zmluvy týkajúce sa dočasného poverenia a zmena pracovných podmienok žalobcu nastáva až v okamihu jeho doručenia.

Právna veta:

Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že oznámenie o zániku DP (dočasného poverenia – pozn.) predstavuje jednostranný právny úkon v pracovnoprávnej oblasti, ktorým žalovaný (zamestnávateľ) nielen oznamuje žalobcovi (zamestnancovi), že nastala skutočnosť, ktorou má zaniknúť dočasné poverenie žalobcu vedením odboru prevádzky VDŽ, ale zároveň sa na tento právny úkon viaže strata platnosti a účinnosť článku VII dodatku k pracovnej zmluve. Inými slovami povedané, oznámenie o zániku DP je prejavom vôle žalovaného a s oznámením o zániku DP sú spojené právne následky pre žalobcu, nakoľko dňom uvedeným v oznámení o zániku DP strácal účinnosť článok VII (Dočasné poverenie) dodatku k pracovnej zmluve. Bez doručenia oznámenia o zániku DP by teda nemohlo zaniknúť dočasné poverenie žalobcu, nakoľko by nestrácali platnosť a účinnosť ustanovenia dodatku k pracovnej zmluve týkajúce sa zániku DP. Strata platnosti a účinnosti ustanovení článku VII dodatku k pracovnej zmluve sa spája práve s dátumom uvedeným v oznámení o zániku DP, tzn. voči žalobcovi nastáva zmena jeho pracovných podmienok až v nadväznosti na doručenie oznámenia o zániku DP, v ktorom je takýto dátum uvedený.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Ochrana oznamovateľov protispoločenskej činnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 54/2019 Z. z. – § 12
365/2004 Z. z. – § 9 ods. 2

14. K vyporiadaniu BSM úpadcu s maloletými deťmi tak, že všetky aktíva vrátane obydla patriace do BSM pripadnú úpadcovi a jeho manželovi nie je priznaný vyrovnávací podiel

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/94/2019 zo dňa 28. 8. 2020

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o vyporiadaní BSM zaniknutého vyhlásením konkurzu proti úpadcovi. Súd 1. inštancie vyporiadal BSM tak, že všetky aktívna priznal úpadcovi, a to s ohľadom na jeho súčasnú zodpovednosť za všetky pasíva. Zároveň nepriznal manželke vo vzťahu k úpadcovi právo na vyrovnávací podiel. Pri rozhodovaní o vyrovnávacom podiele v neprospech manželky zohľadnil skutočnosť, že niektoré dlhy úpadcu ako výlučného dlžníka vznikli v súvislosti so získaním finančných prostriedkov na obstaranie BSM. Manželka sa proti rozhodnutiu súdu 1. inštancie odvolala; argumentovala aj tým, že súd pri vyporiadaní nezohľadnil záujem maloletých detí, ktoré žijú v domácnosti nachádzajúcej sa v nehnuteľnosti príkazanej úpadcovi.

Krajský súd Žilina však rozhodnutie súdu 1 inštancie potvrdil. Uviedol, že aj v exekúcii by platilo, že pohľadávka úpadcu by mohla byť uspokojená aj z majetku patriaceho do BSM. Manžela úpadcu zároveň nie je možné oproti ostatným veriteľom uprednostniť. Pokiaľ ide o potreby maloletých detí, tieto podľa názoru súdu nie je možné zohľadňovať, ak manželstvo úpadcu a jeho spoločná starostlivosť o deti s manželským partnerom naďalej trvá.

Právna veta:

- I. V konkurze na majetok úpadcu je speňažovaný všetok majetok, ktorý úpadcovi patril v čase vyhlásenia konkurzu, t.j. aj všetok majetok, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, úpadcu a žalovanej. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je zákonom *lex specialis* k Občianskemu zákonníku. Jeho účelom je čo najvyššie, hospodárne a efektívne uspokojenie veriteľov úpadcu. Žalovaná sa okamihom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu dostala do rovnocenného postavenia veriteľa spolu s ostatnými veriteľmi, ktorí si uplatnili svoje pohľadávky prihláškami do konkurzu. Ak by súd v konaní o vyporiadaní BSM zvýhodnil žalovanú v porovnaní s postavením ostatných veriteľov, kde žalovaná by bola v jej pohľadávke uspokojená a vo väčšom pomere ako budú uspokojovaní všetci ostatní veritelia, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili v konkurze, takéto prípadne rozhodnutie by bolo v zásadnom rozpore s účelom a cieľom tohto osobitného zákona, ktorého jediným cieľom je pomerné uspokojovanie všetkých veriteľov úpadcu, s tým že pomer uspokojenia musí byť zásadne rovnaký. Neexistuje žiadny dôvod pre uprednostnenie pohľadávky manželky úpadcu pred pohľadávkami jeho ostatných veriteľov.
- II. Nie je vylúčená ani situácia, aby v záujme ochrany veriteľov (a princípu, podľa ktorého si záväzky treba plniť) všetky aktíva patriace do BSM pripadli úpadcovi. V prípade predĺženého BSM je jeho vyporiadanie na polovicu nepraktické, pretože manželka úpadcu sa i tak neubráni prípadnej exekúcii, keďže vyhlásenie konkurzu a ani vyporiadanie BSM nič nemení na hmotnoprávnom pravidle podľa § 147 ods. 1 OZ.
- III. Jedným z hľadísk na ktoré súd prihliada pri určení podielov oboch manželov, ktoré nemusia byť rovnaké (disparita podielov) sú potreby maloletých detí, pričom tieto potreby je potrebné ochrániť primárne nie hodnotou majetku ale jeho kvalitou. Aj podľa súdnej praxe prihliadnutie na toto hľadisko nemusí nevyhnutne viesť k záveru, že podiel toho z manželov, ktorému bolo dieťa zverené, musí byť vyšší. Ohľad na potreby mal. detí je potrebné posúdiť podľa okolností konkrétneho prípadu. Toto kritérium je zanedbateľné, ak vôbec uplatniteľné v prípade striedavej starostlivosti oboch manželov. Vychádzajúc z takéhoto uhla pohľadu na praktizovanie uvedeného hľadiska, vyplýva záver, že ak manželstvo úpadcu a žalovanej trvá a výkon rodičovských práv k maloletým deťom nebolo predmetom úpravy súdu (aspoň to zo spisu nevyplýva), v danej situácii uvedené hľadisko nie je uplatniteľné.

Právna oblasť: Konkurz a reštrukturalizácia, Občianske právo

Právny inštitút: Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 7/2005 Z. z. – § 53
40/1964 Zb. – § 150

15. K možnosti advokáta účtovať odmenu za štúdium podkladov, odbornej literatúry a právnych predpisov bez nadväznosti na konkrétny výstup pre klienta

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Cob/130/2023 zo dňa 6. 12. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaplatenie peňažnej čiastky z titulu odmeny za poskytnuté právne služby. Odmena bola v predmetnom prípade dohodnutá ako hodinová. Advokát k faktúram, ktorými vyúčtoval požadovanú odmenu, pripojil aj výkaz poskytovaných právnych služieb s tým, že značná časť vyfakturovaných hodín bola strávená štúdiom podkladov a odbornej literatúry. Žalovaný namietol, že hodiny strávené uvedenou činnosťou nemožno pokladať za účelové aj v nadväznosti na to, že ich výsledkom nebola písomná či ústna analýza, ktorá by bola poskytnutá klientovi. Súd 1. inštancie požadovanú odmenu priznal; k námietke neúčelnosti štúdia podkladov a odborných informácií bez následného zhmotnenia v podobe určitého výstupu sa však podrobnejšie nevyjadril.

Krajský súd Bratislava však v odôvodnení svojho rozhodnutia na margo uvedenej námietky výslovne uviedol, že ju nemožno považovať za relevantnú. Zdôraznil, že advokát musí poskytovať služby s náležitou znalosťou veci a pokiaľ by právnu úpravu, judikaturu či odbornú literatúru riadne nepreštudoval, neposkytoval by ich s odbornou starostlivosťou. Čas strávený štúdiom podkladov k zverenému prípadu aj bez nadväznosti na písomný výstup či bezprostrednú ústnu konzultáciu je teda podľa jeho názoru potrebné považovať za plnohodnotný úkon právnej služby.

Právna veta:

K námietke žalovaného o tom, že štúdium podkladov a odbornej literatúry nie je možné samo osebe, bez následného výstupu (písomného, ústneho) pokladať za úkon právnej služby, za ktorý by prináleжала žalobkyni odmena v zmysle dojednanej Zmluvy, odvolací súd uvádza, že takýto názor žalovaného neobstoí. Odvolací súd má za to, že pod poskytnutím právnych služieb v zmysle Zmluvy a jej Prílohy č. 1 bolo potrebné zahrnúť aj štúdium podkladov, odbornej literatúry a právnych predpisov priamo sa vzťahujúcich na žalobkyňou riešenú (posudzovanú) situáciu v prípade p. S. a p. K.. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné od advokáta (žalobkyne) vyžadovať, aby bez náležitého oboznámenia sa s príslušnými podkladmi, právnymi predpismi, resp. judikaturou vzťahujúcimi sa na ňu posudzovanú situáciu bol schopný žalovanému poskytnúť právne relevantný pohľad, resp. názor a to na zodpovedajúcej profesionálnej úrovni. Žiadny výstup v podobe napr. písomnej analýzy nie je možné na požadovanej úrovni vytvoriť bez detailnej znalosti posudzovanej veci, ktorú je tým pádom nutné dôkladne naštudovať z obsahového hľadiska a zároveň komparovať s príslušnou právnou úpravou, prípadne na vec sa vzťahujúcou judikaturou (v prípade, ak by sa vec dostala do štádia súdneho sporu). Bez náležitého naštudovania veci (podkladov) a príslušných právnych predpisov, resp. odbornej literatúry (judikatury) nie je možné poskytovať právne služby na zodpovedajúcej úrovni a ak by k tomu žalobkyňa ako advokátka pristúpila, vystavila by sa riziku poskytnutia možného nesprávneho právneho poradenstva žalovanému, ktorý by jej nemusel takýto úkon právnej služby akceptovať a priznať jej naň dojednanú odmenu a zároveň by porušila svoje zákonné povinnosti (§ 18 ods. 1, 2, 5 zákona č. 586/2003 Z. z.). Tiež je potrebné uviesť, že žalovaný nepreukázal, že by žalobkyňa poskytovala právne služby na nie zodpovedajúcej odbornej úrovni a že by mu jej zavinením vznikla škoda. Potom je potrebné pokladať štúdium podkladov, právnych predpisov a judikatury (odbornej literatúry) a to aj bez ďalšieho prípadného výstupu v písomnej podobe (analýza), resp. bezprostredne nasledujúcej ústnej konzultácie ako plnohodnotný úkon právnej služby v zmysle Zmluvy a za takýto úkon aj prináleží žalobkyni dojednaná odmena.

Právna oblasť: Ústavné právo, Súdnictvo a prokuratúra, Advokáti

Právny inštitút: Advokácia, Odmena advokáta

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 586/2003 Zb. – § 24
655/2004 Z. z. – § 2 ods. 2 písm. a)